Lietas Nr. 110006914
Lietas arhīva Nr. 1-0069-14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 27.jūnijā.

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis A.Sniedzītis

ar sekretāri Sk.Šimkevicu

piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/

piedaloties sūdzības iesniedzēja aizstāvim /aizstāvis/

Valsts policista pārstāvim A.Berkānam

izskatīja tiesas sēdē Bauskā, Zaļā ielā 12, administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 18.marta lēmumu Nr.633 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.PC 045535".

Aprakstošā daļa

Bauskas rajona tiesā 2014.gada 9.aprīlī no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes saņemta /pers. A/, turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes, turpmāk arī – VP RRP KPP 2014.gada 18.marta lēmumu Nr.633, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā par apstrīdēto administratīvo protokolu - paziņojumu Nr. PC 045535, atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Novērtējot pieteikumu un tam pievienotos materiālus, secināms, ka pieteikums pēc būtības ir pie administratīvās atbildības sauktās personas sūdzība par augstākās iestādes pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, kas iesniegta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, turpmāk – LAPK, 288.panta pirmo daļu.

Ar Bauskas rajona tiesas tiesneša 2014.gada 14.aprīļa lēmumu sūdzība (pieteikums) pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā. Nav pieteikts noraidījums tiesnesim.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2014.gada 14.februārī VP RRP KPP inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. PC 045535, turpmāk arī – protokols – paziņojums, kurā konstatēja, ka 2013.gada 21.oktobrī plkst. 10:40 sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli /TL marka/ 8700 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ Ķekavas novadā pa autoceļu Rīga-Bauska no Ķekavas puses, Iecavas virzienā un 22.km nepārliecinājās, ka par to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu, kā rezultātā notika sadursme ar transportlīdzekli VW Polo ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, bojājot to, līdz ar to sūdzības iesniedzējs pārkāpis „Ceļu satiksmes noteikumu" 121.2.punkta prasības. Tādējādi, sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{9} panta otrajā daļā.

Ar 2014.gada 14.februāra lēmumu sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

Nepiekrītot sastādītajam protokolam–paziņojumam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja VP RRP KPP, lūdzot to atcelt.

Ar VP RRP KPP priekšnieka vietnieka A.Punpura 2014.gada 18.marta lēmumu Nr. 633, turpmāk – lēmums, protokols – lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

Iestāde secināja, ka transportlīdzekļu sadursme, kurā tika bojāts automobilis VW Polo un autobuss, noticis uz autoceļa Rīgas - Bauska 22km, krustojumā ar blakusceļu. Ņemot vērā sastādīto ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, kurā fiksēti transportlīdzekļu bojājumi un ceļu satiksmes negadījuma vieta veiktos fotouzņēmumus, VP RRP KPP secina, ka transportlīdzekļu sadursme notikusi brīdī, kad automobilim VW Polo, braucot no Rīgas puses un veicot kreisā pagrieziena manevru uz blakusceļu,

aizmugurējā daļā ietriecās autobuss.

Vērtējot ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu un fotouzņēmumus kopsakarā, VP RRP KPP secina, ka transportlīdzekļu sadursme notikusi pretējā virziena kustības joslā, brīdī, kad automobilis VW Polo, ar priekšējo daļu, jau atradies blakusceļā. Uz minēto netieši arī norāda fakts, ka autobusam bojāta priekšēja daļa, vairāk kreisajā pusē, skatoties no autobusa vidus ass līnijas.

No ceļu satiksmes negadījuma vietā veiktiem fotouzņēmumiem un negadījuma shēmas nepārprotami redzams, ka pirms transportlīdzekļu sadursmes autobuss, no sava virziena kustības joslas, strauji mainījis kustības virzienu pa kreisi. Uz to norāda shēmā atzīmētās un fotouzņēmumos redzamās autobusa bremzēšanas pēdas. Minētais liecina, ka uz automobili VW Polo, kā šķērsli, vadītājs reaģējis (uzsācis strauju bremzēšanu) atrodoties vēl savā virziena kustības joslā. Minētais ir pretrunā ar autobusu pasažieru sniegtiem paskaidrojumiem par lietas faktiskiem apstākļiem. Līdz ar to viņu paskaidrojumos sniegta informācija vērtējama daļēji kritiski. Konkrētajā situācijā apstiprinās fakti, ka automobilim VW Polo bija ieslēgts kreisā pagrieziena gaismas virzienrādītājs, savukārt neatbilst fakti, ka autobuss bija iebraucis pretējā virziena kustības joslā un tikai tad automobilis VW Polo veica pagrieziena manevru.

Izvērtējot lietas materiālus kopumā un balstoties uz augstāk minēto, VP RRP KPP uzskata, ka VP RRP KPP SAPIB MN galvenā inspektora G.Pusta pieņemtais lēmums lietā Nr.PC045535 par autobusa vadītāja /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 121.2.punkta prasību neievērošanu, ir likumīgs un pamatots. Ceļu satiksmes noteikumi nosaka, ka pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu. Ja autobusa vadītājs būtu pilnvērtīgi vērtējis apstākļus un situāciju uz brauktuves, viņam, ieraugot šķērsli (automobili, kas gatavojās veikt manevru signalizējot ar gaismas virzienrādītāju), bija jāsamazina ātrums un nepieciešamības gadījumā jāaptur transportlīdzeklis.

Nepiekrītot lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pārsūdzētajā lēmumā nav konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs CSN izraisīšanā. Lēmuma noradīti /pers. H/ un /pers. I/ paskaidrojumi. Sniegtie paskaidrojumi pilnībā sakrīt ar sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem, kas attaisno viņa rīcību notikušajā CSN, jo sūdzības iesniedzējam nebija iespējams izvairīties no sadursmes VW Polo vadītājas neprognozējamās rīcības dēļ. Sūdzības iesniedzējs iespēju robežas centās izvairīties no sadursmes, taču diemžēl viņam tas neizdevās. Izskatot šo lietu VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs atsaucās tikai un vienīgi uz CSN 121. Pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai: 121.2. pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu. Sūdzības iesniedzējam nebija iespējams savlaicīgi pamanīt, ka pa priekšu braucošais automobilis VW Polo gatavojas izdarīt kreiso pagriezienu, pie tam no brauktuves labās puses, kas ir klajā pretrunā ar CSN 83.p. Pirms nogriešanās pa labi, pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā transportlīdzekļa vadītājam uz bezsliežu transportlīdzekļiem paredzētās brauktuves laikus jāieņem attiecīgs malējais stāvoklis, kas paredzēts braukšanai attiecīgajā virzienā, izņemot gadījumus, kad jānogriežas, lai iebrauktu krustojumā, kurā jābrauc pa loku. Kā norāda sūdzības iesniedzējs un savos paskaidrojumos /pers. H/ un /pers. I/, tad VW Polo vadītāja pagriezienu pa kreisi uzsāka no braukšanas joslas malējā labā stāvokļa, kas ir klajā pretrunā ar CSN 83.p. Bez tam CSN 38.4. p. noteikts, ka transporta līdzekļa vadītājam nepieciešams darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki CSN 70. Pirms jebkura manevra — braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. — transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram. Pirms nogriešanās pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virziena brīdinājuma signāls jārāda tikai pēc tam, kad transportlīdzekļa vadītājs pārliecinājies, ka viņš netraucēs nevienu aiz viņa braucošu transportlīdzekļa vadītāju, kas uzsācis apdzīšanu. Signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību. Nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretēja virzienā ārpus krustojuma, bezsliežu transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš pretim braucošajiem transportlīdzekļiem un tiem transportlīdzekļiem, kas uzsākuši apdzīšanu.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, neizprotamu apstākļu un faktoru dēļ lieta nav objektīvi izmeklēta, netika pieaicināti liecinieki un ceļu satiksmes negadījuma dalībnieki, kas noveda pie nepareizas izmeklēšanas un nepareiza lēmuma.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, paskaidroja, ka 14.februārī, braucot reisā no Rīgas uz Bausku, aiz Ķekavas apļa, aiz noliktavām, brauca VW Polo. Sūdzības iesniedzējs ieslēdza pagriezienu un gāja uz apdzīšanu. Tikko to uzsāka, tā mašīna strauji grieza pa kreisi.

No labās puses mašīna asi grieza pa priekšu autobusam.

Mašīna bija pārbraukusi malējo nepārtraukto joslu. Kad uzsāka apdzīšanu, mašīna bija savā joslā. Kā gāja uz apdzīšanu, tad sūdzības iesniedzējs vēl sagrieza pa kreisi, lai izvairītos no sadursmes.

Brauca ar 70 - 75 km/h. Pārbrauca vidējo ass līniju, tad redzēja, ka mašīna griežas pa kreisi. Sūdzības iesniedzējs pilnībā iebraucu pretējā joslā. Sadursme notika ceļa kreisajā pusē. No sitiena mašīna apgriezās riņķī, it kā būtu braukusi uz Rīgu. Ja sūdzības iesniedzējs būtu bremzējis, tas būtu ieskrējis VW Polo priekšā. Tagad sanāca VW Polo aizmugurē, kreisajā daļā. Sūdzības iesniedzējam bija brīva josla, nedomāja, ka mašīna griezīs pa kreisi. Tad, kad mašīna pagrieza pa kreisi, sūdzības iesniedzējs jau bija pretējā joslā. Sūdzības iesniedzējs paliku uz ceļa, kreisajā pusē. Tā vieta nav plata, tā ir šaura vieta, jo tas ir meža ieloks. Sūdzības iesniedzējs neredzēja, ka mašīna rādīja pagriezienu. Pēc sadursmes mašīnai nedega priekšā pagrieziens un aizmugurē bija izsists. No 1976.gada ir stāžs. Kriminālī nav sodīts. Pēdējā gada laikā nav sodīts administratīvi.

Valsts policijas pārstāvis tiesas sēdē sūdzībai nepiekrita, paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs teica, ka negadījums bija 14.februārī, bet nevis negadījums bija 14.februārī, bet gan lēmums bija sājā datumā, jo negadījums bija oktobrī. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka VW ir braucis labā pusē, šķērsojot nepārtraukto līniju, gar ceļa brauktuves malu. Fotogrāfijās ir redzams, ka tādas līnijas nemaz nav.

Ņemot vērā ceļa negadījuma vietā fiksētās autobusa bremzēšanas pēdas, tās nesākas no pretējās braukšanas virziena kustības joslas un virzienā uz kreiso pusi, bet sākās no autobusa braukšanas virziena kustības joslas un vērstas uz kreiso pusi. Tātad, autobusa ātrums bija lielāks nekā VW. Ja autobuss brauca 70 -75 km/h, tad VW nevarēja ar 50 km/h uztaisīt pagriezienu. Brīdī, kad autobuss aizķer VW aizmuguri, tad autobusa vadītājs bija novērsies un, ieraugot šo situāciju, viņš reaģē un bremzē. Ja būtu bremzējis un braucis taisni, tad nebūtu šī negadījuma. Lieciniece /pers. H/ savā paskaidrojumā norāda, ka VW Polo brauca ilgstoši, lēni pa priekšu, tad jau vajadzēja ātrāk apdzīt, kāpēc tik ilgi brauca mašīnai aiz muguras. Ja sēž autobusam pa vidu, tad pa priekšējo logu nevar saskatīt, vai rāda vai nerāda pagriezienu, tie ir tikai minējumi. Iestāde uzskata, ka lēmums ir pamatots.

Ņemot vērā bremzēšanas ceļu no labās joslas uz kreiso pusi, tad bremzēšana netika uzsākta.

Lēmumā ir rakstīts, ka nepārliecinājās, ka pa to pašu joslu, priekšā braucošā mašīna, nerāda kreisā pagrieziena manevra signālu. Tas ir, viņš nepār liecinājās, vai tas pagrieziens deg vai nedeg. Tas arī tā nozīmē, ka šoferis nepār liecinās, vai priekšā braucošais transportlīdzeklis rāda pagriezienu un gatavojās veikt kreisā pagrieziena manevru. Kā tad savādāk uzrakstīt „nerāda", protams, ka nerāda, jo nepārliecinājās, vai nerāda pagriezienu. No šī izriet, ka viņš nepārliecinājās, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis rāda pagriezienu un gatavojas veikt pagriezienu. Pārstāve lasot lēmumu, redz, ka sūdzības iesniedzējs nepārliecinājās par to, ka priekšā braucošajam transportlīdzeklim deg kreisais pagrieziens un autobusa vadītājs uzsāk apdzīšanu. Iestāde uzskata, ka pagrieziens dega, jo arī lieciniece /pers. H/ arī norāda, ka viņa ir redzējusi, ka iedegās kreisais pagrieziens. Sadursmes brīdī VW Polo veica kreiso pagriezienu un to, ka dega kreisais pagrieziens, to apliecina lieciniece /pers. H/.

Lieciniece/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka 21.oktobrī, tas bija no rīta brauca ar autobusu mājās no darba un bija sitiens. Pa priekšu brauca vieglā automašīna, tā brauca lēnām. Autobuss veica apdzīšanu, tajā brīdī vieglajai mašīnai iemirgojās pagrieziens un grieza pa kreisi. Pēc sadursmes sieviete ieleca mašīnā un ar necenzētiem vārdiem sāka bļaustīties.

Autobuss bija uzsācis apdzīšanu un tikai tad ieslēdza kreiso pagriezienu, jo vispār, izskatījās, ka vadītāja un blakussēdētāja, kaut ko meklē, it kā gribētu apstāties.

Autobusā sēdēja pa vidu, kreisajā pusē, kur ir paaugstinājums. No tās vietas ceļu var labi redzēt. Tā mašīna brauca pa priekšu, konkrēti nevara pateikt, nu piecas minūtes. Mašīnu vadīja sieviete. Pasažiere bija krievu tautības, ļoti nesmuki uzvedās, bija agresīva. Lieciniece nesēdēja priekšā, arī aizmugurē nesēdēja, sēdēja pa vidu, kur ir paaugstinājums. Viena daļa ir zemāka, bet lieciniece sēdēja paaugstinājuma daļā. Atceras datumu un tas bija no rīta, jo lieciniece brauca mājās no darba.

Nomirkšķināja pagriezienu un uzreiz veica pagriezienu, tas tika veikts vienlaicīgi. Autobuss jau sāka veikt apdzīšanas manevru, kad ieslēdza pagriezienu. Šoferim nekas neatlika, kā strauji bremzēt. Ja neguli un seko līdzi braukšanai, tad jau jūti, kā šoferis brauc. Lieciniecei ir autovadītāja apliecība. Tas jau divritenis, bet tonnāža, kas iet garām, to jau uzreiz nevar apturēt. Neredzēja, kas notiek ar VW Polo, es dzirdēju tikai sitienu.

Lieciniece/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka 21.oktobrī 2013.gadā brauca no dežūras, neatceras, vai plkst. 09:20 vai plkst. 09:40. Brauca ar autobusu uz Bausku, bija liela satiksme. Pa priekšu brauca dzeltenas krāsas mašīna, iekšā sēdēja divas sievietes. Tā mašīna mētājās, tad tā pabrauc uz labo malu, tad atkal ieņem braucamās daļas vidu. Kad atbrīvojās pretējā josla, tad autobusa šoferis veica apdzīšanu, bet priekšējā mašīna pēkšņi veica kreiso pagriezienu, jo kreisajā pusē bija ceļa gals.

Mašīna braukāja no vienas puses uz otru. Nevar pateikt, vai mašīnai nomirgoja vienu reizi vai divas reizes pagrieziens, bet tā uzreiz veica pagriezienu.

Lieciniece sēdēja autobusam labajā pusē aiz vidējām durvīm paaugstinājumā. Autobuss gāja uz apdzīšanu un mašīna pēkšņi grieza pa kreisi. Autobuss bija ceļam pa vidu. Negadījumu neredzēja, dzirdēja, ka saskrienas. Šoferis strauji bremzēja, viņš darīja visu pilnīgi precīzi.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst sekojošo.

Latvijas administratīvā pārkāpuma kodekss (LAPK) 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzībuadministratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1}pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli /TL marka/ 8700 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ pa autoceļu Rīga- Bauska, virzienā no Ķekavas puses uz Iecavu.

Lietā pastāv strīds par to, vai lietā ir iesniegti pietiekami pierādījumi, lai varētu izdarīt secinājumu, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs

ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā un vai pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{9} panta otrās daļas.

LAPK 149.^{9}panta otrā daļa noteic, ka par apdzīšanas uzsākšanu, ja par to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs rāda kreisā pagrieziena signālu- uzliek nauda sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.

CSN 10.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

CSN 70.punkts nosaka, ka pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. – transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram.

CSN 113.punkts nosaka, ka, ja izveidojas ceļi satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Turklāt, CSN 121.2.punkts nosaka, ka pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai personas vaina ir jebkura administratīvā pārkāpuma sastāva elements. Lai konstatētu pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē personas subjektīvā attieksme – nodoms vai neuzmanība.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{9}panta otrās daļas, jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējs, objektīvi novērtējot faktiskos apstākļus, bija pienākums pamanīt šķērsli, samazināt ātrumu un apturēt transportlīdzekli. Tādējādi nepieciešams konstatēt, kur atradās transportlīdzekļi pirms sadursmes, transportlīdzekļu ātrumu pirms sadursmes, noskaidrot, kurš no transportlīdzekļiem pirmais uzsāka manevru, kā arī to, vai transportlīdzekļa vadītāji pirms manevru veikšanas savlaicīgi ieslēdza pagrieziena rādītāju.

Par pierādīšanas līdzekļiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, paskaidrojumi, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, fotogrāfijas, video un liecinieku liecības.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā un tiesas sēdē norādījis, ka braucot no Rīgas uz Bausku, aiz Ķekavas apļa, aiz noliktavām, brauca VW Polo. Sūdzības iesniedzējs ieslēdza pagriezienu un gāja uz apdzīšanu. Tikko to uzsāka, tā mašīna strauji grieza pa kreisi. Kad sūdzības iesniedzējs uzsāka apdzīšanu, mašīna bija savā joslā. Kā gāja uz apdzīšanu, tad sūdzības iesniedzējs vēl sagrieza pa kreisi, lai izvairītos no sadursmes. Brauca ar 70 - 75 km/h. Pārbrauca vidējo ass līniju, tad redzēja, ka mašīna griežas pa kreisi. Sūdzības iesniedzējs pilnībā iebraucu pretējā joslā. Sadursme notika ceļa kreisajā pusē. No sitiena mašīna apgriezās riņķī, it kā būtu braukusi uz Rīgu. Tad, kad mašīna pagrieza pa kreisi, sūdzības iesniedzējs jau bija pretējā joslā. Sūdzības iesniedzējs neredzēja, ka mašīna rādīja pagriezienu. Pēc sadursmes mašīnai nedega priekšā pagrieziens un aizmugurē bija izsists. Sūdzības iesniedzējam nebija iespējams izvairīties no sadursmes VW Polo vadītājas neprognozējamās rīcības dēļ.

Pēc automašīnas VW Polo vadītājas paskaidrojumiem noskaidrots, ka viņa vadīja automašīnu VW Polo pa autoceļu no Rīgas puses Bauskas virzienā. Tā kā bija nepieciešams veikt kreisā pagrieziens manevru uz blakusceļu, viņa ieslēgusi kreisā pagrieziena gaismas virzienrādītāja signālu. Pirms pagrieziena veikšanas samazinājusi kustības ātrumu un pārliecinoties, ka ne pretim, ne arī no aizmugures nav transportlīdzekļu, kas veiktu apdzīšanas manevru, veikusi kreisā pagrieziena manevru. Atrodoties pretējā virziena kustības joslā, viņa sajutusi triecienu pa automobiļa aizmugurējo daļu. Pēc kā secinājusi, ka viņai no aizmugures uztriecies autobuss, kas bremzēšanu bija uzsācis no sava virziena kustības joslas.

Lieciniece/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka 21.oktobrī, brauca ar autobusu mājās no darba un bija sitiens. Pa priekšu brauca vieglā automašīna, tā brauca lēnām. Autobuss veica apdzīšanu, tajā brīdī vieglajai mašīnai iemirgojās pagrieziens un grieza pa kreisi. Autobuss bija uzsācis apdzīšanu un tikai tad ieslēdza kreiso pagriezienu, jo vispār, izskatījās, ka vadītāja un blakussēdētāja, kaut ko meklē, it kā gribētu apstāties.

Lieciniece/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka 21.oktobrī 2013.gadā brauca no dežūras. Brauca ar autobusu uz Bausku, bija liela satiksme. Pa priekšu brauca dzeltenas krāsas mašīna, iekšā sēdēja divas sievietes. Tā mašīna mētājās, tad tā pabrauc uz labo malu, tad atkal ieņem braucamās daļas vidu. Kad atbrīvojās pretējā josla, tad autobusa šoferis veica apdzīšanu, bet priekšējā mašīna pēkšņi veica kreiso pagriezienu, jo kreisajā pusē bija ceļa gals. Šoferis strauji bremzēja, viņš darīja visu pilnīgi precīzi.

Tiesa konstatē, ka no lietai pievienotām fotogrāfijām un video ceļu satiksmes negadījuma vietā skaidri un nepārprotami redzamas sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa bremzēšanas pēdas, kuras sākās un beidzās pretējā braukšanas joslā (lietas lapa 37 – otrais attēls).

No sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem redzams, ka kā tikko sūdzības iesniedzējs uzsācis VW Polo apdzīšanu tā VW Polo vadītāja strauji grieza pa kreisi. Kad sūdzības iesniedzējs uzsāka apdzīšanu, mašīna bija savā joslā. Kā gāja uz apdzīšanu, tad sūdzības iesniedzējs vēl sagrieza pa kreisi, lai izvairītos no sadursmes. Brauca ar 70 - 75 km/h. Pārbrauca vidējo ass līniju, tad redzēja, ka mašīna griežas pa kreisi. Sūdzības iesniedzējs pilnībā iebraucu pretējā joslā. Sadursme notika ceļa kreisajā pusē. No sitiena mašīna apgriezās riņķī, it kā būtu braukusi uz Rīgu.

No minētā izriet, ka sūdzības iesniedzējs nevarēja paredzēt, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis veiks manevru pa kreisi, jo neredzēja ieslēgtu kreiso pagrieziena rādītāju, taču, ka sapratis, ka VW Polo vadītāja strauji grieza pa kreisi, sūdzības iesniedzējs centās izvairīties no sadursmes. Šādas darbības ir veicis veicot jau apdzīšanas manevru. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas norādītu uz to, ka personas vadītajam transportlīdzeklim nebūtu ieslēgts kreisā pagrieziena rādītājs.

Tiesa secina, ka policija nav ievākusi pietiekamus pierādījumus, lai no tiem ar maksimālu pieņēmumu iespējamību varētu apgalvot, ka sūdzības iesniedzējs izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, kura rezultātā iestājušās sekas, jo VW Polo vadītāja apgalvo, ka viņa ieslēgusi kreisā pagrieziena gaismas virzienrādītāja signālu. Pirms pagrieziena veikšanas samazinājusi kustības ātrumu un pārliecinoties, ka ne pretim, ne arī no aizmugures nav transportlīdzekļu, kas veiktu apdzīšanas manevru, veikusi apdzīšanu, savukārt sūdzības iesniedzējs un liecinieces apgalvo, ka VW polo vadītāja nerādīja kreisā pagrieziena rādītāju. Faktiski lietā ir konstatēti pretrunīgi paskaidrojumi. Minētās personas ir subjektīvi ieinteresēti lietas iznākumā, tādējādi ticamība vienam no ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas paskaidrojumam būtu piešķirama vienīgi gadījumā, ja to apstiprinātu citi ticami pierādījumi.

CSN 6.punkts nosaka, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Tiesa uzskata, ka ceļu satiksmes dalībniekiem nav jābūt gataviem tam, ka kāds cits ceļu satiksmes dalībnieks pārkāps CSN. Sūdzības iesniedzējs bija tiesīgs paļauties, ka transportlīdzekļa VW Polovadītāja, veicot kreiso manevru, ir pārliecinājusies par satiksmes drošību un to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka persona vārēja izvairīties no ceļu satiksmes negadījuma, jo lūgumu par ekspertīzes veikšanu persona neuzturēja, bet iestādes pārstāvis neizteica šādu lūgumu.

No liecinieces /pers. H/ sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka viņai izskatījās, ka VW Polo vadītāja un blakussēdētāja, kaut ko meklēja, it kā gribētu apstāties.

No minētā izriet, ka iespējams VW Polo vadītāja piedaloties ceļu satiksmē nepārliecinājās par satiksmes drošību.

Tiesa, izvērtējot negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītāju sniegtos paskaidrojumus nekonstatē apstākļus, pamatojoties uz kuriem priekšroka būtu vieniem vai otriem paskaidrojumiem.

Lietā nav citu viennozīmīgu pierādījumu, lai tiesa varētu novērst šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesa minētās šaubas vērtē par labu pie administratīvās atbildības sauktajai personai. Faktiski šādus atzinumu, ka lietā nav iespējams noskaidrot vainīgo personu jau izteicis policijas darbinieks Aivars Krūmiņš savā sastādītajā Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.EZ003892.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk. 2007.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKA-219/2007, 2008.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-493/2008 un 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr.SKA-156/2009, 2013.gada 23.maija Administratīvās apgabaltiesas spriedums lietā Nr.* 143/AA43-0630-13/5 *).*

Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pausto nostāju, par krimināllietām Eiropas Cilvēktiesību konvencijas izpratnē atzīstamas arī noteiktas administratīvo lietu kategorijas, tai skaitā – administratīvās lietas par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem *(skat., piemēram, lietā Malige pret Franciju, 1998.gada 23.septembra spriedums; Rec.1998-VII, fasc.93)*. Lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, jābūt pierādītai personas vainai. Saskaņā ar krimināltiesībās piemērojamo principu visas šaubas par vainu jāvērtē par labu apsūdzētajam.

No nevainīguma prezumpcijas izrietošais princips, ka šaubas jāvērtē par labu apsūdzētajam, attiecas vienīgi uz saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, nevis uz jebkādām pretrunām lietā esošajos pierādījumos. Minētais precīzi atspoguļots Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā, kas noteic, ka *visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību*.

Apkopojot iepriekš izdarītos secinājumus, tiesa uzskata, ka lietā pastāv pamatotas šaubas par to, vai konkrētajos apstākļos sūdzības iesniedzējs patiešām ir pieļāvis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{9} panta otrajā daļā. Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu pierādīšanas pienākums tiesā ir iestādei. Piemērojot administratīvo sodu ir jāievēro nevainīguma prezumpcija, pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam ir jābūt par labu privātpersonai *(in dubio pro civis)*. Ievērojot minēto, visas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir tulkojamas par labu sūdzības iesniedzējam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem nav pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{9} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tādējādi Lēmums par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības atzīstams par nepamatotu un ir atceļams, bet administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 2.punkta, 289.^{13} panta, 289.^{17} panta, 289.^{18} panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Apmierināt /pers.A/sūdzību.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 18.marta lēmumu Nr.633 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības un sodīšanu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{9}panta otrās daļas un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2014.gada 27.jūnijā.

Tiesnesis A.Sniedzītis